

Al-legendat final del president de la Generalitat al judici del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

Barcelona, 18 de novembre de 2019

Bona tarda. Jo sí que em dirigiré a vostè com a excel·lentíssim president del tribunal d'aquesta sala, senyories.

En primer lloc, crec que em toca aclarir un fet que vostè no m'ha permès abans, que és per què no he contestat el ministeri fiscal ni a VOX, quan he tingut l'oportunitat de poder contestar. Li explico perquè crec que ho necessita saber la sala i també la ciutadania. Des que el senyor Pedro Sánchez, president en funcions del govern espanyol, va dir que el ministeri fiscal depenia del govern de l'estat va deixar de tenir cap mena d'imparcialitat. Ja no és un organisme que vetlla per la legalitat, sinó que vetlla pels interessos de l'estat

Jo simplement dic que no he contestat el ministeri fiscal, perquè crec no és un garant de la legalitat, sinó dels interessos del govern. Si em permet, continuaré amb les paraules d'última defensa, on crec que tinc el dret que vostè no m'interrompi.

Ho ha comentat el meu advocat defensor: no és la primera vegada que un president s'asseu davant d'un tribunal. Malauradament des de la recuperació parcial de la sobirania dels catalans l'any 1931 amb la Generalitat de Catalunya, nou presidents de la Generalitat s'han vist sotmesos a algun tipus de judici o han hagut de marxar a l'exili. Un president que jo aprecio molt, Josep Irla, va morir a l'exili després de fer-se càrrec de la presidència en unes condicions difícilíssimes, després d'un crim d'estat que va cometre l'estat espanyol assassinant Lluís Companys amb la col·laboració de la Gestapo i de la policia franquista.

Només cal veure què ha passat amb els tres darrers presidents de la Generalitat de Catalunya: el president Artur Mas, també jutjat per aquest mateix tribunal i sentenciat i condemnat amb la voluntat d'arruïnar a la seva família a través del tribunal de comptes. O el que està passant amb el president Puigdemont, que viu a l'exili senzillament perquè juntament amb el seu Govern va ser el president que va permetre als catalans exercir el seu legítim dret d'autodeterminació votant en un referèndum d'independència de Catalunya i proclamant-la després el 27 d'octubre.

Però certament és excepcional, és la primera vegada que un president de la Generalitat en exercici s'asseu al banc dels acusats. Això ho fa un judici especial. I penso que per evitar que més presidents de la Generalitat s'asseguin al banc per part d'una justícia que de cap de les maneres podem considerar que és imparcial i després intentaré explicar-ho. No deixa de ser

una raó més per la qual una gran majoria dels catalans volem culminar el procés d'independència i convertir-nos en una República Catalana. És l'única opció que tenen els catalans perquè els seus drets siguin respectats, perquè aquest país es governi d'una manera radicalment democràtica, perquè es vetlli en tot moment per una observança dels drets socials, civils i polítics i perquè es respecti davant de tot la voluntat popular. La voluntat popular que és la primera institució republicana i la segona, afegeixo, hauria de ser respectar-la.

Hi ha unes paraules molt boniques que malauradament no vaig escriure jo però que diuen així: "Si la llibertat d'expressió ens és presa, aleshores, atordits i en silenci, ens conduiran com a ovelles cap a l'escorxador". No són meves, són del primer president que van tenir els Estats Units, el president Washington. Per cert, un país que va alliberar-se del domini britànic senzillament per la força de la llibertat dotant-se d'una constitució pròpia, abraçant amb tota la força els seus anhels de llibertat aquella independència. Em serveix la frase per dir-los que els catalans no som ovelles, això ja ho va dir el conseller Turull.

I jo no he vingut ni atordit ni en silenci. Jo he vingut aquí ferm i decidit. I penso que la meua defensa ho ha expressat així. A dir-los que no he vingut aquí a defensar-me de res, que jo vaig complir amb el deure del meu càrrec i que si vinc a alguna cosa és a acusar l'estat, no només d'haver vulnerat els meus drets, sinó d'haver pretès que vulnerés els drets dels meus compatriotes.

Que aquest judici no ha comptat amb les garanties necessàries em sembla obvi, i la defensa ho ha posat de manifest. Que aquest tribunal no és un tribunal imparcial, em sembla encara més obvi. I em sap greu, ho lamento molt. Jo vaig estudiar dret. Durant uns anys vaig exercir d'advocat en una companyia d'assegurances. Estimo la justícia, he estimat el dret públic català, aquelles velles institucions catalanes d'abans de 1714 quan els catalans sí que ens regíem a nosaltres mateixos. He estudiat també el dret civil català. I per tant des d'aquesta estima per la justícia no crec que jo, la meua defensa, hagués hagut de demanar la seva recusació, crec que vostès s'haurien d'haver abstingut de ser avui aquí. Els ho dic sincerament. I no puc més que lamentar que per acabar-ho d'adobar hagin, ara mateix, acabat de rebutjar el, que crec que era un altre dret que jo tenia, que és que aquest cas fos també avaluat pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Ho lamento molt. Però, en qualsevol cas, segur que aquest cas també hi arribarà als tribunals europeus, allà on els catalans trobem la justícia, perquè ja no la podem trobar enlloc de l'estat espanyol.

Permetin-me també que en aquests moments de la meua intervenció vulgui també adreçar-me a totes aquelles persones que per culpa de la justícia s'han vist privades de drets fonamentals. Una justícia, ho hem vist en el procés dels nostres companys, però que també ho estem veient cada dia, en la quantitat de casos que hi ha encara pendents de ser avaluats, de totes les persones que en aquests moments estan involucrades en alguns dels sumaris als tribunals de primera instància, els membres de la sindicatura electoral del Primer d'Octubre, també les persones que en aquestes últimes setmanes i mesos han estat detingudes i a qui no es respecta ni la presumpció d'innocència ni el dret a la defensa. A tots ells, a totes les seves famílies els vull enviar la meua més gran solidaritat.

Si la pregunta és si vaig acatar o no l'ordre de la JEC, la resposta no pot ser més senzilla: és clar que no. No podia ni ho havia de fer-ho com a president de la Generalitat.

Si la pregunta és si l'havia d'acatar, és clar que no, perquè no es pot acatar una ordre que és il·legal.

L'estratègia de la Junta Electoral Central ha consistit justament a posar-nos a tots plegats, crec que també a vostès, en aquesta disjuntiva d'haver de desobeir o d'haver de prevaricar. Jo tinc moltes obligacions com a president de la Generalitat, però la primera és vetllar pels drets i llibertats dels meus compatriotes, tots els drets i llibertats. En aquest país ha costat molt. Moltes generacions de catalans han hagut de lluitar, moltes lluites compartides, com diu l'amic Jordi Cuixart, s'han hagut de tirar endavant. Perquè les lluites són compartides i les llibertats són solidàries. I perquè tots puguem gaudir de les llibertats solidàries d'aquest país molta gent ha hagut de lluitar centímetre a centímetre pels seus drets i les seves llibertats. Generació rere generació.

Lamento que el fiscal hagi dit que el tema de les pancartes és només pel període electoral. És fals. En aquest moments se'ns ha requerit via un recurs contenciós administratiu per una mesura cautelar que retirem també fora del període electoral les pancartes pels presos polítics i exiliats. Cosa que probablement també acabi causant-me una altra querella. En qualsevol cas, si per defensar els drets i llibertats dels meus compatriotes he de venir a un judici i he de ser condemnat, benvinguda sigui.

Els que els vull dir a tots vostès és que no vinc atordit ni en silenci, jo vinc a dir-los que no renunciaré mai a defensar els drets civils, socials i polítics de tots els ciutadans catalans. De tots. No només dels independentistes. De tots. Que jo mai no renunciaré al dret d'autodeterminació de Catalunya, mai no renunciaré a defensar els nostres presos polítics i exiliats i que tampoc mai no renunciaré a la dignitat de tots aquells que han ostentat el càrrec de president de la Generalitat i que m'han precedit.

El Primer d'Octubre de 2017 els catalans van prendre una decisió històrica. Crec que vostès hi van intervenir i ho coneixen perfectament. Contra una violència policial inaudita, una violència emparada pel rei d'Espanya, els catalans van votar i dos milions de catalans vam decidir constituir-nos en un estat independent en forma de República. Aquesta decisió, senyories, ha comportat enormes sacrificis per molta gent, molts sacrificis per moltes famílies. Ha comportat un xoc emocional que aquest país viu amb aquest trasbals. Vostès no poden impedir-nos que nosaltres no deixem de reivindicar un dia i una altre els qui més han patit i sofert per haver defensat els drets de tots nosaltres.

Saben que vaig ser escollit president de la Generalitat enmig de l'aplicació de l'article 155, quan els catalans no ens governàvem a nosaltres, per això no hi havia un president de la Generalitat al Palau de la Generalitat. Per una sèrie d'actuacions antidemocràtiques, d'actuacions judicials del Tribunal Constitucional que van impedir que diferents candidats a la presidència de la Generalitat, començant pel president Puigdemont i acabant per l'amic Jordi Turull i també per Jordi Sànchez no poguessin ser ells presidents de la Generalitat.

A mi em va escollir el Parlament de Catalunya, finalment, que és l'únic al qual dec obediència, perquè és on rau la sobirania dels catalans. I aquest judici, que és polític, vol senzillament anul·lar aquella votació. Vol senzillament alterar el panorama polític català. És això. Ha estat així des del començament. Lamento dir-los que en aquest país ens regim democràticament i on s'escullen els presidents de la Generalitat és al Parlament de Catalunya.

Els catalans som un poble pacífic, som un poble profundament democràtic. Se'ns diu que trencarem Europa, quan és impossible, perquè nosaltres som part d'Europa. Sentim que els valors europeus, els valors de l'humanisme, de la tolerància, i els valors republicans de la solidaritat i la fraternitat... formen part de la nostra manera de ser. Estem orgullosos de la nostra història encara que sigui una mica trista, certament, i de la nostra llengua i cultura, que per cert tant poc s'utilitza en els tribunals de Catalunya. Som diversos, generosos i acollidors. Així som els catalans. Som conscients que una paraula mou la nostra història, només una, llibertat. I potser, com deia Mercè Rodoreda, "el desig de llibertat en l'home és, més aviat, una necessitat de justícia". Fins a aquest punt llibertat i justícia, però justícia real, van juntes. Jo els asseguro que mai no ens rendirem i continuarem lluitant perquè considerem la llibertat i la justícia que mereix el nostre poble.

Aquest tribunal em pot condemnar. Sí.

Em podeu condemnar, però no canviareu la legitimitat dels que em van escollir.

Em podeu condemnar, sí, però no canviareu en absolut el compromís que tinc assolit amb Catalunya.

Em podeu condemnar, però no canviareu la voluntat del poble de Catalunya.

Em podreu condemnar, però no canviareu el destí d'aquest país.

La democràcia guanya sempre i els drets humans guanyen sempre. I la llibertat acabarà guanyant sempre també en aquest país. Davant de la història, recordeu, que la vostra condemna serà la vostra condemna.

Ahir justament va fer un any i mig que vaig prometre el càrrec de president de la Generalitat de Catalunya. Sóc el 131è president d'aquesta institució. Vaig prometre el càrrec prometent que compliria l'exercici del meu càrrec amb fidelitat a la voluntat del poble de Catalunya representat al Parlament de Catalunya. Insisteixo: només al Parlament de Catalunya rau la sobirania dels catalans. Només el Parlament de Catalunya escull els seus presidents i els censura si cal. Aquest compromís de fidelitat al poble de Catalunya és el compromís que amb tota honestetat he procurat seguir aquest any i mig passat i que seguiré durant tots els mesos que segueixi com a president de la Generalitat fins que el Parlament de Catalunya no em tregui la seva confiança.

I acabo també amb les mateixes paraules que vaig acabar el meu discurs d'investidura i que

és la meua guia política i que espero veure ben aviat sigui una realitat en el nostre país.

Visca Catalunya lliure.

Quim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya